

{youtube}http://www.youtube.com/watch?v=TAEQMp4soOw&feature=youtu.be{/youtube}

KINO KASIMIR

14 maja 2011 | sobota
godz. 18.00

transmisja na żywo
z Metropolitan Opera
w Nowym Jorku

„Walkiria”
R. Wagner

WALKIRIA

dyryguje: James Levine;

występują: Deborah Voigt jako Brunhilda,

Eva Maria Westbroek jako Zyglinda,

Stephanie Blythe jako Fryka, Jonas Kaufmann

jako Zygmunt, Bryn Derfel jako Wotan,

Hans-Peter König jako Hunding;

reżyseria: Robert Lepage;

Śpiewana w j. niemieckim; napisy: angielskie,

polskie; czas trwania: ok. 5 godz.30 min.,

3 akty, 2 przerwy

PROGRAM:

17.30 - 18.00 prosimy o zajmowanie miejsc w dużej sali kinowej

18.00 - 18.05 przywitanie i zapowiedź

18.05 - 19.15 Akt I (70 min.)

19.15 - 19.55 I przerwa (materiały z za

WALKIRIA

Streszczenie libretta

Przed wiekami, Wotan, ojciec bogów i ludzi, kazał Gigantom zbudować dla siebie wspaniałą twierdzę Walhalla, a w zamian obiecał im boginię miłości i wiecznej młodości, Freję. Bez Freji bogowie jednak zginęliby, więc ofiarował za nią całe złoto bogów oraz pierścień Nibelunga Alberyka, dający posiadaczowi moc i nieograniczoną władzę. Aby panować nad światem bogów i ludzi, Wotan, musiał odzyskać pierścień. Przybrał postać wojownika o imieniu Wälse i ze śmiertelną kobietą spłodził dwoje dzieci: Zyglindę i Zygmunta, który miał w przyszłości odebrać pierścień Nibelunga. Ze związku Wotana z boginią Ziemi Erdą narodziło się dziewięć półbogiń - Walkirii, które miały w bojach dodawać męstwa wojownikom, a martwych bohaterów przyprowadzać do Walhalli, by z nich bogowie mogli utworzyć armię niezwyciężonych.

Mijały lata. Zygmunt wyrósł na dzielnego rycerza i prowadził liczne bitwy. W tym właśnie momencie rozpoczyna się druga część „Pierścienia Nibelunga” - „Walkiria”.

Akt I

Zmęczony ucieczką przed wrogami podczas burzy, wyczerpany Zygmunt postanawia schronić się w pobliżu nieznanej chaty. Zyglinda znajduje go leżącego opodal ogniska. Tych dwoje czuje od razu do siebie wzajemną sympatię. Rozmowę przerywa mąż Zyglindy, Hunding, pytając nieznajomego kim jest.

Zygmunt zdradza parę szczegółów ze swego nieszczęsnego życia - wcześniej utracił matkę i siostrę.

którego jednooki nieznajomy wbił w jesionowe drzewo miecz, przeznaczony temu, kto potrafi go wydobyć. Od tej pory nie udało się to największym siłaczom. Zyglinda wyznaje Zygmuntowi, jak jest nieszczęśliwa. Ten obejmuje ją i przyrzeka uwolnić od zawartego wbrew jej woli małżeństwa z Hundingiem. Księżycowa poświata budzi romantyczne uczucia u dwojga młodych ludzi. Zygmunt porównuje je do związku miłości i wiosny. Zyglinda pyta, czy jego ojciec faktycznie miał na imię Wolf. Kiedy Zygmunt wyjawia prawdziwe imię swego ojca - Wälse, Zyglinda rozpoznaje w nim swego brata bliźniaka. Zygmunt wyciąga miecz utkwiony w drzewie i oznajmia, że Zyglinda jest jego oblubienicą.

Akt II

Wysoko w górach, Wotan, przywódca bogów, poleca swej córce Walkirii Brunhildzie, aby pomogła jego śmiertelnemu synowi Zygmuntowi w nadchodzącej bitwie z Hundingiem. Brunhilda z radością rusza spełnić życzenie ojca. Pojawia się żona Wotana, Fryka, bogini małżeństwa. Nalega, by jej mążnek bronił małżeńskich praw Hundinga, a nie Zygmunta i kazirodczego związku z Zyglindą. Wie, że jej mąż dopuścił się cudzołóstwa - przybrawszy imię Wälse spółdził ich ze śmiertelną kobietą. Nie przemawia do niej nawet argument, że Zygmunt może uratować bogów, zdobywając magiczny pierścień Nibelunga Alberyka od przemienionego w smoka olbrzyma Fafnera. Wotan czuje się złapany we własną pułapkę - straci swą moc, jeśli nie będzie przestrzegał prawa. Ulega prośbom żony i tłumaczy Brunhildzie zmianę swej decyzji. Opowiada o kradzieży złota Renu i kłatwie rzuconej przez Alberyka. On sam

Walhalli. Zygmunt oznajmia, że nie opuści Zygliny. Jest gotów zabić ukochaną i siebie, jeśli jego miecz straci moc i nie pokona Hundinga. Dowiedziawszy się, że do Walhalli nie będzie mogła pójść z nim ukochana Zygliną, odmawia posłuszeństwa. Poruszona jego zdecydowaną postawą Brunhilda postanawia mu pomóc, wbrew woli ojca. Zygmunt żegna się z Zygliną, gdy słyszy zbliżającego się Hundinga. Mężczyźni walczą dzielnie, lecz kiedy szala zwycięstwa przechyla się na stronę Zygmunta, pojawia się Wotan i niszczy włócznią jego miecz, pozwalając, by Hunding go zabił. Brunhilda wraz z Zygliną uciekają, zabierając ze sobą kawałki strzaskanego miecza. Wotan z pogardą zabija Hundinga i rusza ukarać Brunhildę za jej nieposłuszeństwo.

Akt III

Osiem Walkirii wojowniczych sióstr Brunhildy zebrało się na szczycie góry, przyprowadzając zabitych w bitwie bohaterów do Walhalli (*Cwałowanie Walkirii*). Są zdumione widząc Brunhildę, która przybywa z Zygliną. Gdy dowiadują się, że ich siostra umyka przed gniewem Wotana, boją się ją ukryć. Zrozpaczona Zygliną poddaje się losowi. Dopiero kiedy Brunhilda mówi jej, że urodzi dziecko Zygmunta, kobieta znajduje w sobie siłę, by myśleć o ratunku. Zabiera kawałek miecza od Brunhildy i ucieka do lasu, by ukryć się przed Wotanem.

Wotan skazuje Brunhildę za jej bunt - będzie od tej pory śmiertelną kobietą. Zapowiada protestującym Walkiriom, że z nimi uczyni to samo, jeśli nie będą posłuszne. Na osobności w rozmowie z ojcem Brunhilda

